

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

V. De falsis Actis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPIV IV.

De decretis civitatum adversus Christianos.

Huc refer Niceph. l. 7. c. 25.

Hæc cum illi ex sententia successissent, reliqui deinceps Magistratus qui civitates Maximini Imperio subiectas incolebant, idem quoque decernere instituerunt; ipsis etiam provinciarum Præsidibus qui id gratum esse Imperatori perspexerant, subditos omnes ut idem facerent submonentibus. Quorum decretis cum tyrannus dato scripto libentissimè annuisset, rursus adversus nostros recrudescere cepit persecutionis furor. Flamines itaque simulacrorum in singulis urbibus, ac præterea Sacerdotes ab ipso Maximino constituti sunt, ii maximè qui in publicis functionibus obcundis summam gloriam inter cives suos retulissent. Hi ergo in incolendis numinibus suis multum studii ac diligentia adhibuerunt. Denique insolita & prodigiosa Principis superstitione, cunctos, ut breviter dicam, ipsius dominationi subiectos tam privatos quàm Magistratus eò perpulit, ut in ejus gratiam nihil non agerent adversus nostros: & pro beneficiis quæ se ab illo consecuturos esse sperabant, nihil gratius rependere se posse crederet, quam si cædes nostrorum patrarent, & nova quædam adversus nostros fraudum atque insidiarum genera ostentarent.

CAPIV V.

De falsis actis.

Huc refer Niceph. l. 7. c. 28.

Denique cum acta quædam apud Pilatum super Servatore nostro habita composuissent, plena impietatis adversus Christum; ea per omnes provincias Imperii Maximini ipso jubente dirigunt; mandantes per literas, ut ubique locorum tam in agris quàm in civitatibus publicè proponerentur; utque ludimagistri pro dictatis hæc declamanda & memoriæ commendanda pueris traderent. Quæ dum ita geruntur, Dux quidam in urbe Phœnicæ Damasco, cum impuras nefcio quas muliereculas ex foro rapuisset, tormenta se ipsis admoturum minatus, eò misetas adegit, ut publicè editis apud acta testimoniis faterentur se olim Christianas fuisse, & flagitiorum quæ à Christianis gererentur conscias esse: eos in ipsis actibus sacris obscena

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περί τῶν ἡμῶν ψιφισμάτων.

Τούτω ἡ πρώτῳ κατὰ γνώμην πρῶτον ἡ πάντες οἱ λοιποὶ τῶν ἐντελευταίων τὴν αὐτὴν δόξην πόλεις οἰκόντες, τῶν ὡμῶν ἡρώτων ἡ ψήφον ποιήσαδ. πρὸς Φίλιππον βασιλείων καὶ ἐπαρχῶν ἡ τῶν σωματωρῶτων, ἡ τῶν ἀπὸ διαπραξῶν τοῖς ὑπηκόοις ὑποβέβηκέντων. ὡν δὴ καὶ αὐτοῖς ἡ ψιφισμασὶ ἀνηραφῆς ἀσπίδες ἀπνεύσαντες ἔτρεάνε, αὐτοῖς δὲ ὑποκατακαθ' ἡμῶν ἀνεφλέγετο διωγμὸς ἰερῶν καὶ πόλιν τῶν ἑσῶων, καὶ ἐπιτέτοις δόξαι πρὸς αὐτὸν Μαξιμίνε, οἱ μάλιστα ταῖς ταῖς διαπρέψαντες καὶ διὰ πασῶν ἐσῶων ἡρώμενοι καθίσαντο οἱς ἡ πολλὴ πρὸς αὐτὸν ἀσπίς, καὶ τὴν τῶν θρασυδομένων πρὸς τῶν θρησκείαν. ἡ γὰρ ἐκτοπος ἔκραται δεισιδαιμονία, σωματόνι Φάνα, πάντα τὰ ὑπὸ αὐτὸν ἀρχοντάς τε ἡ δέχομενας εἰς αὐτὸν χάριν πάντα πράξεν καὶ ἡμῶν αὐτὴν αὐτῶν χάριν μερίσιν αὐτῶν ἐσῶων πρὸς αὐτὸν τῶν ἑσῶων ἀνιδωρῶτων, τὸ καὶ ἡμῶν Φονῶν, καὶ ἡνας εἰς καὶ καινοτέρας κακοθηρίας ἐνδείκνυδ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περί τῶν ἡμῶν ὑπομνημάτων.

Πλασάμενοι δὴ τα Πιλάτε καὶ Σατοπρῶ ἡμῶν ὑπομνήματα, πάσης ἡ πρῶ καὶ ἔχει ἔβλασφημίας, γινώσκου μείζονος ἐπὶ πάσαν διαπέμποται ὑπὸ αὐτὸν δόξην. διὰ γραμματῶν κελθόμενοι, κατὰ πάντα τόπον ἀγρῶν καὶ πόλεις, ἐν ἐκφανῆ ταῦτα τοῖς ἐκφάνειν, τοῖς τε παισὶ τῶν γραμματῶν σκάλης ἀπὸ μαθημάτων ταῦτα μετὰ ἔδω μνήμης κατέχεν ὡς ἀδιδόμενα ἀπτελεμένων τὸν τρόπον, ἔτερον κραται δάρχης ὃν δὲ καὶ Ρωμαῖοι πρὸς αὐτὸν ἀνά τὴν Δαμασκὸν τῆς Φοινίκης ἐπὶ ἡμῶν ἡ γυναικάρια ἐξ ἀγορῆς ἀνάρπασα ποῖσας τῶν σάνεσ ἀυαῖς ἐπιθήσειν ἡπέλας, λέγειν ἐστὶν ἐπιπαλαιὰ ζῶν, ὡς δὴ εἶψαν ποτὲ χριστιανῶν.

MAXIMINUS.

συνεδείον τε αυτοίς ἀθεμιτηγίας. ἐν αὐτοῖς
τῆς κυριακῆς πράξεν αὐτὸς τὰ ἀκόλαστα,
ὡς αἴτιον λέγειν αὐτὰς ἐπὶ διαβολῆς ἔδ-
ματος ἠβελεν ὡν κ' ὄδῃ ἐν ὑπομνήμασι τὰς
Φωνίας ἐντεθείσας, βασιλεί κινεῖται καὶ δὴ
πρὸς ἄξαντος, εἰς πάντα τόπον κ' πόλιν κ' ταύ-
τα δημοσιεῖται τὰ γεράμματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Πρὶν ἢ ἐν τῷ 8ῳ τῷ 2ῳ μάρτυρικῶν.

Ἄλλ' ὁ μὲν ὄψεαι μακρὸν αὐτοῦ χειρῶν
ἄτ' ἔγγονος ὁ στρατοπέδ' ἀρχῆς, δίκην τίν-
ου πτῆς κακοτροπίας. ἡμῶν δ' αὖ φυγαὶ πά-
λι ἀνεκινεῖτο, κ' διωγμοὶ χαλεποὶ τῷ τε κ' B
πάσας ἐπαρχίας ἠγεμένων αὐτῆς δεινῶν
καθ' ἡμῶν ἐπαναστάσεις, ὡς καί τινες ἀλόβη-
τῶν παρὶ τὸν θεῖον λόγον ἐπιφανῶν, ἀπὸ δ' αἰτη-
σῶν ἐπὶ θανάτῳ Ἰησοῦ καὶ ἀδελφῶν ὡν
πρὸς ἐν Ἐφέσῃ τῇ πόλει τῆς Φοινίκης, χριστι-
ανῶν σφῆς ὁμοθλήσασιν, θηρίων βορᾶ ἀδελ-
φίδωνται. Ἐπίσκοπος ἦν ἐν τῷ τοῖς Σιλβανός,
τὴν ἡλικίαν ὑπεργήρωσ, ἐν ὅλοις ἔτεσι τεσσα-
ρῶντα τὴν λειτουργίαν διωκτικῶς. κ' ἦ τὸν
αὐτὸν χρόνον καὶ Πέτρος τῶν καὶ Ἀλεξάν-
δρειαν παροικιῶν παρθεῶν Ἰησοῦ ἀδελ-
φῶν ἐπισκόπων χεῖμα, βίβ' ἀρετῆς τε ἕνεκα
καὶ τῶν ἰσραὴν λόγων σωμασκήσεως. Ἰζ' ἔδε-
μίας ἀνάσπας ὁ γεγονὼς αἰτίας, μὴ ἢ μίας
παρθεῶν παρθεῶν, ἀθροῦς ἔτω καὶ
ἀλόγως ὡς ἂν Μαξιμίνος παρθεῶν ἄξαντος, τὴν
κεφαλὴν ἀποτέμνει μὲν αὐτῶν ἢ κ' τῶν καὶ
Αἰγυπτίων ἐπισκόπων ἄλλοι πλείους, ταυτὸν
ὑπομένοντι Λακκιανὸς τε ἀνήρ τὰ πάντα ἀει-
σῶν, βίβ' τε ἐγκρατῆς κ' τοῖς ἱερεῖς μαθήμα-
σι συγκεκορημένῳ. τ' καὶ Ἀνιόχειαν πα-
ροικίας πρὸς ἑσπέρῃ, ἀχθεῖς ἐπὶ τ' Νικομη-
δεῶν πόλει, ἐνθα τῶν καὶ βασιλεὺς δια-
τρέων ἐτύχανε, παρθεῶν τε ἐπὶ τῶν ἀρχον-
τῶν ὑπὲρ ἧς πρὸς αὐτὸν διδασκαλίας ἀπο-
λογίαν, δεσμοτηρίῳ παρθεῶν κίνηται. Ἐ-
σαυτὰ δ' ἴτα ἐν βραχεῖ τῷ μισθῷ Μαξι-
μίνω καθ' ἡμῶν σωμασκήσεως. ὡς τ' ἐπεγ-
γεῖσθαι πολλῶν χαλεπώτερον τῶν ἡμῶν
ἐπεγγέρθη διωγμῶν.

CAPUT VI.

De iis qui tunc temporis martirium subierunt.

Verum non longo post tempore Huc re-
dux ille mortem sibi ipse consci- Niceph.
fcens, improbitatis suae poenas dedit. 1.7. c.27.
Nostrorum vero fugae rursus & acerbis-
sima persecutiones renovari caepere;
provinciarum Rectoribus acriter con-
tra nos insurgentibus. Adeo ut nonnul-
li qui in sacrae fidei praedicatione excel-
lere videbantur, comprehensi absque
ulla miseratione capitali sententia dam-
nati sint. Ex quibus tres apud Eme-
sam urbem Phoenices Christianos se esse
confessi, bestiis objiciuntur. Erat in-
ter hos Silvanus Episcopus, decrepita
jam aetatis: qui per annos quadraginta
Sacerdotis ministerium obierat. Per
idem tempus Petrus quoque qui Ale-
xandrinae Ecclesiae summa cum laude
praefuit; verè praecipuum ac divinum
Episcoporum decus, cum ob totius vi-
tae sanctimoniam, tum ob studium ac
peritiam sacrarum Scripturarum; nul-
lum ob crimen comprehensus, praeter
omnium expectationem subito & abs-
que ulla probabili causa utpote Maxi-
mino jubente, capite truncatur. Idem
cum ipso perpessi sunt complures quo-
que alii Aegyptiorum Episcopi. Sed &
Lucianus Antiochenae Ecclesiae Presby-
ter; vir tum vitae continentia, tum sa-
crarum literarum scientia conspicuus;
perductus Nicomediam, in qua tunc
civitate Maximinus morabatur, cum
defensionem fidei illius quam profite-
batur coram Praefide edidisset, conje-
ctus in carcerem trucidatur. Denique
tot & tanta nobis mala brevi tempore
intulit ille omnis virtutis inimicus Ma-
ximinus, ut haec persecutio multo acer-
bior nobis priore illa videretur.